

Mission Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Kr. 10.

Oktober.

1912.

Finland.

Gud har meget velsignet det sidste Aars Arbejde her i Finland. I Efteraaret begyndte vi Virksomhed paa tre nye Steder, nemlig Viborg, Kouvola og Tammerfors, og Vinteren gav os mange Beviser paa Satans Brede og Lyst til at odelægge Arbejdet, men samtidig ogsaa Beviser paa, at der er En, som er stærkere end han, og som staar paa vor Side. Herren gav Fremgang og Sejer paa alle Pladser, og Sjæle blev vundne.

Nu i Sommer har det været min Forret at rejse til de forskellige Arbejdspladser og døbe dem, som er komne til Troen, samt organisere Menigheder. I Kouvola, hvor Br. Savander har arbejdet, kom ni Sjæle med, og disse sammen med Søstene fra Lathi, Kiuvanne og Aikkala (Br. Savanders tidligere Arbejdspladser) blev den 23de Juni organiserede til en Menighed med 24 Medlemmer, med Br. Savander som Forstander. Han har nu i Sommer virket paa Landet nær Kouvola og vil snart begynde sin Virksomhed i Kotta.

I Viborg har Br. Mikkonen virket med Br. Rautealin til Medarbejder. Der døbte jeg 21 og optog 3; disse tilsammen med 4, som kom med Breve fra andre Steder, organiseredes den 30te Juni til en Menighed paa 28 Medlemmer med Br. Mikkonen som Forstander. Eftersom Viborg er en stor Stad, vil Br. Mikkonen fortsætte Arbejdet der ogsaa den kommende Vinter; og vi har godt Haab om, at denne Menighed skal vokse og udvikles i den nærmeste Fremtid.

I Tammerfors, hvor jeg i Efteraaret paabegyndte Virksomhed med Br. Kintala og Søster Kontavaara som Medarbejdere (efter Nytaar sluttede Søster Bjugg sig ogsaa til Arbejdet der), har vi gjort herlige Erfaringer. Skjønt det er let at forstaa, at det er vanskeligt at holde Interessen ved lige, naar man skal tale gennem Tolk, end naar man selv kan tale Landets Sprog, saa maa vi til Herrens Ære sige, at vi har haft stor Interesse hele Vinteren igjennem og næsten stadig fuldt Hus i en stor Sal. Vi har haft Daab fire Gange og optaget ni fra andre Samfund med anerkjendt Daab.

Den 1ste September var en stor Dag for os her i Tammerfors; thi da organiserede vi en Menighed med 44 Medlemmer, hvoraf syv kom med Brev fra andre

Menigheder. Der var stor Glæde i alles Hjerter, og man følte ret, især ved sidste Møde om Aftenen, der særlig formede sig som Vidnesbyrdsførelse, at „den første Kjærlighed“ var varm og stærk. Maatte den aldrig kjoelne! Det var meget opløstende at høre disse Vidnesbyrd om, hvilke store Forandringer den nærværende Sandhed havde formaet at udføre i disse Hjerter, som før elskede Verden, men nu var villige til at lide for Kristi Skyld for at vinde Kronen paa den store Dag.

Naar vi nu saaledes betragter hele Stillingen i Finland finder vi, at det har været det bedste Aar for vor Virksomhed i dette Land; og Fremtidsudsigterne er ikke daarligere. Vor Kolportage har taget et glædeligt Opsving i den senere Tid, idet vi har faaet mange nye Arbejdere fra de nye Menigheder. Vi har faaet flere Boger trykte og fortsætter Udgivelsen af nye. Vor Litteratur virker godt her i Finland. Jeg har paa mine Rejser i Sommer fundet mange, som gjennem vore Skrifter har lært at kjende og elske den nærværende Sandhed.

Det ser ogsaa ud til, at vi kan sende flere til Storer i Sverige end noget tidligere Aar, og det giver os Bøstø om god Tilbækfald i vor Arbejdsfare.

Personlig er jeg glad og lykkelig; thi intet kan jo bedre skabe Glæde hos en Abdenist end dette, at Guds Værk gaar fremad, og derved den store Dag fremskyndes. Maatte vi altid være rede til at hilse vor elskede Mestervelkommen, naar han snart aabenbares i Herlighed.

Tammerfors, den 30de September 1912. L. Muderfjær.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne Oktober, November og December gaa Solen om Fredag Aften ned som følger:

Oktober:		November:		December:	
Den 4.	Kl. 5.36	Den 1.	Kl. 4.28	Den 6.	Kl. 3.30
" 11.	" 5.18	" 8.	" 4.14	" 13.	" 3.30
" 18.	" 5.00	" 15.	" 4.01	" 20.	" 3.30
" 25.	" 4.44	" 22.	" 3.50	" 27.	" 3.30
		" 29.	" 3.42		

Danmark.

Sabbaten den 31te August organiseredes i Listrup den første Menighed blandt vort Folk paa Vestkysten. Vi har længe ønsket, at dette snart maatte ske, og vi talte Herren for, at en Begyndelse nu er gjort i den Retning. Vi har i flere Aar haft nogle spredte Soffende der paa Egnen. Det var disse samt de nye Soffende, der har antaget Sandheden gjennem Br. Bechs Virksomhed, som nu sluttede sig sammen og dannede den første Menighed. Samme Dag havde vi Daab. Tre fjære Sjæle fulgte deres Frelser i Daabens Bænde, og en fjerde, der har tilhørt Baptistsamfundet i flere Aar, forenede sig med Menigheden uden Daab. En Søster fra Listrup blev døbt under Konferensen i Sommer. Br. Bech har arbejdet der det sidste Aar. Herren har velsignet Virksomheden der.

Efter Daaben og Organisation af Menigheden fejrede vi med hvoerandre Herrens Husets Anordninger. Der var flere til Stede, som har fulgt Moderne i længere Tid, og som vi har al Grund til at tro ifølge deres egne Udtalelser ogsaa snart vil slutte sig til Menigheden. Maa Herren rigelig velsigne den nye Menighed! Maa de leve og vandre saaledes, at andre ved at se deres Liv og Gjerning kan se, at de er overførte fra Mørkets Rige og indlemmet i Lysets Rige. Den nye Menighed tæller 11 Medlemmer. Br. Bech, der nu snart begynder ny Virksomhed i Tarm, vil tillige en Gang om Ugen afholde et offentlig Møde i Listrup, hvor Interessen til at høre fremdeles er god. Maa ogsaa disse Bestræbelser blive frugtbringende, er min Bøn!

To Esteraarsmøder er nu allerede i det spundne, nemlig Moderne i Odense og Vejle. For begge Steders Vedkommende var Moderne godt besøgte. En god Aand raadede. Tidens Alvor og Vigtighed samt Nødvendigheden af at søge Herren, medens han findes, og kalde paa ham, medens han er nær, var de Emner, som særlig blev fremholdt. Der blev ogsaa døet ved Kristi Liv. Vi betragtede ham, saaledes som Apostelen anbefalede at gjøre. Vi saa, hvorledes han her paa Jorden levede, arbejdede, kæmpede og sejrede. Et stille Suf opsteg fra mange Hjerte: „Bliv hos os, Mester! thi det er mod Aften, og Dagen hælser.“ Maatte Pauli Erfaring, som er omtalt i Gal. 2, 20, blive alle Guds Børns Erfaring, som læser disse Linjer! Da kan vi ogsaa sige med den samme Herrens prøvede Tjener, at naar Kristus, som er vort Liv, skal aabenbares, da skal ogsaa vi aabenbares med ham i Herlighed.

Naar dette Blad kommer Læserne i Hænde, er Virksomheden begyndt allerede paa flere Steder gennem Landet, nemlig Esbjerg, Vøgtør, Tarm, Brande, Saltum og Horsens. Det bliver mere og mere betydningsfuldt og ansværsfuldt at være en Herrens Arbejder, som Aarene gaar. Djævelen er vred; han kjender Tiden og ved, at den er kort, og derfor gjør han en Kraftanstrengelse. Men det er Herrens Gjerning, vi repræsenterer, og det hans Budskab, vi udbreder. Kjære Soffende, bed for som skal fremholde Livets Ord, at vi maa være i saadan Stilling, at Herren kan iføre os med Kraft det høje! Herren har oprigtige, gudhengivne Sjæle rundt omkring. Maatte vi finde disse og lede dem ud i Mørket til Guds evige Lyd!

Min Adresse efter 1ste Oktober vil blive: Tordenskjoldsgade 8¹¹, Horsens. Hjertelig Hilsen til alle fra Eders i Sandheden forbundne E. C. Jensen.

Sydhjst Menighed.

Siden Aarsmødet har jeg haft den Glæde at besøge ikke alene ovennævnte Menighed, men ogsaa andre Menigheder baade i Jylland og paa Fyen, nemlig Aarhus, Gadsund, Skelund, Kjøst, Odense, Kinge og Faaborg. Naagtet den noget travle Tid har Soffende alle Begne gjort sig Plid for at komme sammen til Moderne, der gjennemgaaende har været rigtig godt besøgte. Flere har haft lange Beje at gaa; men Herren lønner og velsigner rigelig enhver Opoffelse.

Det glædede mig meget at se, hvorledes nogle Soffende, som for Aar tilbage har lært Herrens Sandhed at kjende, gaar fremad i mere Tro og Kjærlighed; og det er i Almindelighed saadanne, som er mest trofaste baade til at besøge alle Menighedens Møder, Sabbatsskolen, Traktat- og Missionsmøder osv. Maa dette være en Opmuntring for saadanne, der synes at staa mere stille!

Det var ogsaa en stor Glæde at se, hvilken Indflydelse det har øvet paa Stolen i Skodsborg. Kjære Soffende, staa hverandre bi, saa de unge kan faa en Opdragelse i Herrens Skole, selv om de ikke skulde komme ud, som man siger, direkte i Herrens Arbejde. Herren har en Gjerning for dem baade paa Land og i By. Tiden er visseelig nær, da vi alle skal fremstilles og aflægge Regnskab for Kristi Domstol, og naar vort Navn har været fremme, er vor Naadetid forbi. Snart kommer Kongernes Konge for at uddele Naadelønnen til enhver, som har stridt og vundet Sejr.

I Odense havde jeg den Glæde at døbe fem dyrestjøbte Sjæle. Maa Herren følge og velsigne enhver af dem under Vandringen gennem de Prøver, vi møder paa Vejen til Livets Land! Sabbaten den 6te Juli blev fire døbte og forenede med Sydhjst Menighed. Herren vil ogsaa være sine Løfter tro mod disse fjære Soffende. En af dem virker nu som Bogagent. For Tiden er jeg paa et 3—4 Ugers Ophold i Randers, hvor jeg glædes ved at famles ikke alene med Soffende, men ogsaa med en pen Ilden Forsamling af fremmede. Vi har visseelig følt Herrens Nærværelse og Velsignelse. Foruden Sabbatssmøderne bliver der afholdt tre offentlige Møder om Ugen, der efterfølges af, som vi forventer, et herligt Esteraarsmøde. „Hidindtil har Herren hjulpet.“

Der er mange, jeg gjerne vilde og burde have skrevet til; men jeg beder Soffende herved modtage min hjerteligste Hilsen og Tak. Tilligemed min Familie er jeg flyttet til Esbjerg, hvor Vinterarbejdet, om Gud vil, skal foregaa.

Min fremtidige Adresse vil være: Norgesgade 43, Esbjerg. Eders ringe Broder

B. Christensen.

Unionskolen begynder som for meddelt sit Kursus den 1ste November. De, der ønsker at overvære Skolen, bedes skrive snarest muligt til Erik Arnesen, Skodsborg. Da Skoleaaret som sædvanlig kun varer i seks Maanedre, maa det paa det bestemteste tiltraades enhver Elev at komme med saavidt muligt fra Begyndelsen. Katalog og enhver forønsket Oplysning tilstilles paa Forlangende.

En Karl søger Plads som Maltfodermester eller Karl. Uanfalsing have. Billet mrkt. „Fodermester“ hos Margrethevej 5, Kjøbenhavn.

Dansk Hovning, fin, lys og ægte, 55 Ore pr. Bund. Sendes i nye Spand à 9 Bund. Spandet koster 45 Ore ekstra. Jørgen Hansen, Millinge St., Fyn.

Dødsanmeldelse.

Søster Amalie Nielsen, Sindal, afgik ved Døden den 1ste September efter en lang og smertefuld Sygdom og blev begravet paa Sindal Kirkegaard Fredag den 6te September. Søster Nielsen opnaaede en Alder af 50 Aar. Hun tilhørte forhen Brødermenigheden, men antog tilligemed sin Mand den nærværende Sandhed under Br. Rafts Birkfombed paa Høgholt i Marts 1903 og har siden staaet i Høgholt eller Sindal Menighed.

Søster Nielsen døde i Tro paa Gud og i det sikre Haab, at Jesus vil lade op for hende, naar han kommer for at hente sit Folk.

Hendes Mand, vor kjære Br. Nielsen, der er Husvært for Menigheden, staar nu ene tilbage i et stille og tomt Hjem, uden Børn eller andre nær paarevende. Naar Søskende plejer at famles med ham fra Sabbat til Sabbat, maa han da i nogen Maade føle Savnet dækket ved den Sympati og Broderkjærlighed, som er færegen for Børn af den himmelske Familie! Undertegnede talte ved Begravelsen til de forsamlede over Dele af den 102den og den 103dje Davids Salme.

P. Heilstov Christensen.

Norge.

Det østlige Norge.

Sammen med min Hustru tilbragte jeg 6 Uger af Juni og Juli Maaned paa Skodsborg Sanatorium. Denne hyggelige Tid, som gik alt for hurtig, vil vi længe mindes. Personlig fik jeg stort Gavn af de mange Behandlinger som i denne Tid blev givet mig. Sanatoriet var som vanlig i Sommerfasonen overfyldt med Kurgæster, der søgte hertil for igjen at erholde sin Helse, som mer eller mindre var nedbrudt, eller ogsaa for at finde Lindring for sine Smertes. Mange og store er de Krav, som paa et saadant Sted stilles, hvorfor vi finder Bestyrelse og Betjening i Aktivitet fra Morgen til Aften, arbejdende haardt og trofast for saa vidt muligt at imødefomme enhverens Ønsker og for at gjøre Opholdet behageligt for alle. Under mit Ophold her talte jeg hver Sabbat, ledet Patienternes Andagt hver Dag, ligesom jeg havde Møde med Betjeningen hver Fredag Aften. Tilsammen havde vi 8-9 Møder i Ugen, og af disse vil de daglige Andagtsstunder, hvor vi nød en stor aandelig Velsignelse, længe ihukommes. Derom vidner ogsaa de Breve, som jeg efterpaa har modtaget fra forskjellige Patienter.

Efter Tilbagekomsten har jeg tilbragt Tiden med at besøge Menighederne i Konferensen. Foruden at have de almindelige Møder med Søskende, Daab, Nadver og Forretningsmøder, har vi denne Gang gaaet igjennem de gamle Protokoller og i disse Sted indført de nye, efter den ved sidste Unionsmøde vedtagne Bestemmelse. Jeg besøgte først Menighederne i Smaalene, hvor fire Medlemmer blev optaget. Paa Rejsen til Trondhjem standse jeg paa Hamar, hvor vi havde den Glæde ved Daab at optage tre i Menigheden. Hvor jeg samledes med Søskende, nød vi alle en meget stor Velsignelse fra Herren. Det var mig en stor Opmuntring paa Rejsen vestover efter et Aars Forsøb igjen at mødes med Søskende i Skien, og da særlig at hilse paa dem, som under min Birkfombed der tog sit Standpunkt for Sandheden. Jeg fandt, at de, som dengang bestemte sig for at vandre i alt Guds Ord, var forblevne tro og nu beredte sig for den sidste store Ombæltning, som snart vil komme over Jorderige. En af disse Familier blev overflyttet til Forsgrunds Menighed.

Siden jeg sidst indsendte min Rapport til „Missionsafterretninger“, har jeg gjentagne Gange haft Daab i

Kristiania. Flere af de døbte har taget sit Standpunkt for Sandheden under sidste Vinters Birkfombed i Drammen; de øvrige har været fra Kristiania. Sabbaten den 14de September havde vi atter Daab i Kristiania, hvor tolv Personer, fem Brødre og syv Søstre, saaledes højtidelig tilkjenbegav, at de herefter vil vandre i Frelserens Fodspor. Daabskandidaterne kom fra fire forskjellige Byer: Kristiania, Drammen, Moss og Horten. Naesten alle Lofalets Siddepladser var optagne, og vi mærkede alle, at Guds Mand hvilede over os, idet Ordet blev fremholdt. Det var i Sandhed en Højtid for os at se disse kjære Sjæle, hvoraf de fleste var unge, lovende Menninger, der ved at vokse i Herrens Kraft vil kunne blive til megen Velsignelse i Herrens Bærk, stige ned i Daabens Bænde for igjen at opstaa og vandre i et nyt Leved. Maa Gud velsigne og hjælpe disse kjære Sjæle saavel som os, at vi alle maa blive Herren tro i alle Ting og til sidst famles der, hvor ingen Tilskniske er mere.

Høsten er kommet og med den ogsaa Fyhtning af Arbejderne til nye Arbejdsmarker. Br. A. D. Nærem, som i Sommer med Telt har virket i Haugund, rejser sidst i denne Maaned til Trondhjem for sammen med Sost. Gildur Ringvold at optage Arbejdet paa dette Sted. Broder Wash, som siden Konferensen har haft Teltvirksomhed i Mjøndalen, vil ikke alene fremdeles varetage Arbejdet der, men ogsaa paa førstnævnte Sted. Som allerede for nævnt vil Br. D. P. Norberthus rejse til Unionsstolen i Skodsborg. I denne Maaned vil Broder Chr. Tobiasen paabegynde Birkfombed i Bodo, hvor han sammen med sin Familie allerede er bosat og har lejet Lokale for Vinteren. I Bardo vil Broder Agerthon Norheim sidst i September optage Birkfombed. Søster Mathilde Larsen fortsætter med at besøge de interesserede og tage sig af Arbejdet i Tromsø og Omegn. Fra Nytaarstid vil Sost. Pauline Bis, som gjennem Sommerens Løb har været Lærerinde paa Bænde og inden den Tid have fuldført et Par Maaneders Solekturjus paa Gaasø pr. Nyfjund, være Broder Tobiasens behjælpelig med Arbejdet i Bodo gjennem Vinteren. De øvrige Arbejdere i Konferensen har vi endnu ikke ordnet med, men vil gjøre det senere hen.

Ved Konferensmødet i Bergen sidste Aar fremkom og vedtoges et Forslag om at anmode Konferensformændene, Prædikanterne, Bibelarbejderne saavel som Hovedagenten og alle Menigheder om at opmuntre Ungdommen til at vie sit Liv og sine Kræfter til Udbredelsen af vor Litteratur, hvor der maatte gives Raad og Anledning dertil. Dette Forslag interesserer mig meget, da jeg ved, at Vidnesbyrden siger, at vi nu har den gunstigste Anledning til at udbrede vor Litteratur, og at vi til dette Arbejde fun har en meget kort Tid, da Raadetidens Afslutning er nærmere, end de fleste tænker. Jeg vil derfor benytte denne Anledning til at opmuntre alle unge i vore Menigheder, paa hvis Hjerte der hviler en Byrde for Sjæles Frelse, til at tage dette Raad under alvorlig Overvejelse og undersøge, om de ikke har ét, to, fire eller fem Talenter at virke for Messeren med, medens det endnu er Tid. I det hele taget blev Ungdomsagen ifanget en større Opmærksomhed i Aar end tidligere. Der blev besluttet, at man i større Udstrækning end hidtil har sin Opmærksomhed henvendt paa Samfundets Ungdom og Børn, og at der bliver organiseret et Arbejde for dem. Og eftersom Gud i sin Naade har givet os en Missionsstole, blev det endvidere besluttet, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa saadanne, som maatte have Gæner til at blive gode Redskaber for Herren ved at gjenneengaa et Kursus paa Stolen. Det var at ønske, om mange kunde rejse til Stolen i November Maaned.

Broderlig Hilsen.

N. C. Bergeresen.

Lidt fra Njondalen.

Maaste kunde det interessere Søstende at høre lidt fra Njondalen. Efter Bestyrelsens Beslutning har Søster Clara Sandberg og undertegnede virket i Njondalen, Nedre Eter, igjennem Sommeren. Njondalen er nærmest et Ladested og ligger ved Drammenselven en Mil ovenfor Drammen. Byen har ca. et Par Tusinde Indbyggere, og naar undtages en Del Gaardbrugere ernærer Befolkningen sig ved Fabriksarbejde. Navnlige Papirindustrien spiller en stor Rolle her.

J Beagndelsen var det meget vanskeligt at faa en Tomt til Teltet, da alle, jeg traf, var kirkelig interesserede eller tilhorte et eller andet kristeligt Samsfund. Ligesom Kobberjmeden Alexander, der stod Paulus imod (2 Tim. 4, 14, 15), lovede en Uhrmager at arbejde imod os, saa vi ikke skulde faa Plads til Teltet, da det kun vilde vække Splid mellem Guds Børn paa Stedet, om saadan Virksomhed begyndte. Jeg overtlyede ham om, at den Gud, som havde sendt os, ogsaa vilde skaffe os Plads. En Sagsfører skaffede os faa en Plads, og vi rejste Teltet paa et triangulært Grønsvær, omgivet af høgende Rugmarker paa to Sider. Det er det mest centrale Sted i Njondalen; thi den samme Plads er bestemt til at skulle være Torv, naar Njondalen faar Kjobstadsret. Uhrmageren mente, at vi ikke vilde faa Søgning; men hans Spaadom har slaaet fejl; thi vi har haft bedre Søgning end andre Steder, ja Folk har endog forladt Kaffeesterner i Beværetningerne for at komme og høre Budstabet. Nu søger han at stræmme Folk med, at Adventisterne ikke tror paa evig Pine. Trods alt er Besøget lige saa godt om ikke bedre end for.

Et stærkt vedvarende Regnevej har gjort Møderne i Teltet mindre hyggelige, da Teltet er ikke saa lidt utæt. Søster Sandberg har nu Anledning til at læse Bibelen med nogle, som er interesserede i Guds Ord. Vi har netop fremholdt Sabbatspørgsmaalet. Ingen har dog endnu taget Standpunkt. Sidste Sabbat var vi ni voksne til Sabbatskole. Den almindelige aandelige Tilstand er mørk Socialisme. Brøndevidenslæsten er manges fjæreste Gud. Vi er glade ved at kunne forkynde det sidste Raadens Budstabe paa et saa mørkt Sted. Sikkest er det, at Gud ogsaa her har sine, og vi beder om Søstendes Forbønner, saa at vi kan faa Visdom fra det høje til at arbejde paa rette Maade.

A. Wash.

Da jublede Djævelen.

En gammel Legende sildrer, hvorledes Djævelen holdt en stor Marsch, ved hvilken hans Underfaatter skulde afgive en Redegørelse for Frugten af deres forskellige Missioner.

„Jeg løste Ordensens vilde Dyr paa en Karabane af Kristne,“ sagde en af dem, „og deres Ven ligger nu hvide paa Ordensens Sand.“

„Naa, hvad gjorde vel det, de var alle frelst,“ sagde Djævelen.

„Jeg drev Ostenbinden mod et Skib, fuldstædt med Kristne, og de druknede alle,“ sagde en anden.

„Nu, hvad kunde det gøre, de var alle frelst,“ svarede atter Djævelen.

„For ti Aar siden forsøgte jeg at dylse en eneste Kristen i Søvn,“ sagde en tredje, „og nu lykkedes det for mig, og jeg forlod ham saadan.“

Da jublede Djævelen, og Mørkets Magter sang af Læde.

Hvad Broder Jones gjorde.

En af vore Prædikanter i Amerika, Br. C. H. Bliss, beretter for kort Tid siden følgende i Review:

Det var om Foraaret. Det var begyndt at blive varmt i Vejret, og jeg begyndte at se mig om efter et passende Sted, hvor jeg kunde opslaa mit Telt og holde en Række Møder.

Jeg havde hørt Tale om en gammel Broder Jones, der boede i en liden Landsby omtrent 50 eng. Mile Syd for, hvor jeg opholdt mig, og som meget ønskede, at en af vore Prædikanter skulde besøge Landsbyen. J den Tante, at jeg maaste kunde faa Anledning til at virke der, besluttede jeg at aflægge ham et Besøg.

Den næste Mandag Morgenen begav jeg mig af Sted. Da jeg var fremmed for denne Broder, satte jeg mig for at ville skaffe mig lidt Oplysning om ham, inden jeg kom til hans Hjem. Ankommen til Byen gik jeg ind i en Butik og spurgte Kjobmanden, om han kjendte en Mand der i Byen ved Navn Jones.

„De mener vel den Syvende-Dags Adventist formoder jeg?“

„Ja,“ svarede jeg.

„De vil kunne finde ham i den vestlige Ende af Wall Street i et lidet hvidt Hus.“

„Mange Tak. Men undskyld,“ sagde jeg videre, „vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvad Slags Mand han er?“

„Jo saa gjerne. Han er en udmærket Mand; han er fattig, men man kan stole paa, hvad han siger. Jeg turde stole lige saa fuldt paa ham som paa vor Bankdirektor.“

Da jeg forlod Butikken, hørte jeg Bøjenten sige: „Jeg tør vædde paa, at den Mand havde noget bag Dret overfor gamle Jones.“ Det havde jeg jo ogsaa, men ikke af den Slags, han tænkte. En Uge derefter var Teltet sat op, og Rygtet gik, at „Jones's Præst var kommen“.

J den første Uge vi holdt Møde, var Tilhørerantallet ringe. Lidt efter lidt blev Teltet imidlertid godt fyldt hver Aften med en meget interesseret Forsamling. Efter omtrent 8 Ugers Virksomhed var der 25 eller 30, som havde antaget Troen. Disse blev senere organiseret til en Menighed, og Br. Jones blev valgt som Forstander; thi han havde „et godt Vidnesbyrd af dem, som er udenfor“. 1 Tim. 3, 7.

For Aar tilbage blev denne gode gamle Broder lagt til Hvile, men hans Gjerninger følger ham endnu. Denne Menighed har altid været en levende, frodig Menighed, og hvert Aar lægges der nogle til dens Tal. En Rapport om dette Møde blev udsendt til vort Menighedsblad, og mange af vore Søstende sagde: „Se, hvad Br. Bliss har udrettet!“

Men Gud sagde: „Se, hvad Br. Jones har gjort!“

Saa vidt Br. Bliss.

Godt vilde det være, om alle Missionsarbejdere var bejælet af den samme Aand. Ildes klæber det en Arbejder i Herrens Bingsgaard at rose sig af, hvad han har gjort. Maaste en ikke ringe Del af de Frugter, som en saadan benytter for at opbygge sig selv (hvad enten han er sig denne sin daarlige Hensigt helt bevidst eller ej), staa maaste skrevet i Himlens Bøger som noget, der skyldes en anden trofast Arbejders eller Broders eller Søsters Bestræbelser eller gudhengigene Liv og Vandel. Lad derfor ingen rose sig! En ydmyg Guds Medarbejder, der har en rigtig Fortaaelse af sig selv og af Virksomheden, vil aldrig prale af, hvad „jeg“ har gjort.

En Tjenestepige (Sabbatsholder) kan snarest mulig faa Plads paa Hamar Lysbadeanstalt, helst inden Udgangen af Oktober Maaned. Adresser: S. Angel, Lysbadeanstalten, Hamar.